

LIBRIS

We know
books

Redactare: Cosmin Perța
Tehnoredactare: Juliana Ene
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUCA, DANIELA

Intermezzo / Daniela Luca. - Pitești : Paralela 45, 2017
ISBN 978-973-47-2666-0

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2017, pentru prezenta ediție
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul
este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Daniela Luca

Intermezzo

- poezii -

Editura Paralela 45

Celor pe care îi port mereu în suflet.

I.

The powers of language are the solitary ladies who sing, desolate, with this voice of mine that I hear from a distance. And far away, in the black sand, lies a girl heavy with ancestral music. Where is death itself? I have wanted clarity in light of my lack of light. Branches die in the memory. The girl lying in the sand nestles into me with her wolf mask. The one she couldn't stand anymore and that begged for flames and that we set on fire.

II.

*When the roof tiles blow away from the house of language, and words no longer keep — that is when I speak.
The ladies in red have lost themselves in their masks. Though they will return to sob among the flowers.*

*Death is no mute. I hear the song of the mourners sealing the clefts of silence.
I listen and the sweetness of your crying brings life to my grey silence.*

III.

Death has restored to silence its own bewitching charm. And I will not say my poem and I will say it. Even if (here, now) the poem has no feeling, no future."

Alejandra Pizarnik, "Fragments for Subduing the Silence"

te cufunzi, miroși apa, miroși pielea, amprenta îți lipsește, umărul pe care îl cauți sub orice suprafață, o anume simțire

dai tot, rămâne doar ochiul, rostogolirea sufletului în celălalt, a corpului în corpul-încă-străin, care se deschide; mâinile se dizolvă mai târziu, după încordarea coapselor, fruntea simte cum alunecă apa, sprâncenele se destind, nicio tresărire

intensitatea întrepătrunderii și țesutul ascuns unde vibrează atingerea; lași să se întâmple, până la capăt ești acolo, prin celălalt, când el este prin tine, întreg

aici încep re-venirile, desprinderea, din punctul în care vibrațiile sunt asemenea; asemănătorul are un fel de a se reînchide pe sine, pentru a lăsa un spațiu, o inspirație, pentru a se reîntoarce, a crea o distanță bună între epiderme, între-ochi

și mâinile urmează același sens, mult mai târziu, o plutire bine văzută, lucidă, frumoasă, și nu știi cum o să se sfârșească, nu prin absență, niciodată atât de brutal

CUPRINS

perfume, coffee and jazzy mood

- assenza / 9
- biblioteca secretă s-a închis / 11
- chocolat froid comme la vie à st. petersburg / 13
- comedy nightmare-show / 14
- marea de ceață și caii, caii aceia / 15
- legends of the sea / 17
- your perfume and my smooth jazzy mood / 18
- dacă peștii ar vorbi, sub nisipuri am rămâne / 19
- summer autumn winter tale / 20
- strâng partituri din noi, sunete și măști / 21
- e largă tăcerea, ca o noapte / 22
- dezacordaj pe muchia memoriei / 23
- fără niciun cuvânt, rătăcitorii / 25
- oamenii-întrebări nu primesc apă / 26
- merde, la vie est belle, merde / 27

white jasmin & einaudi

- o impresie, o certitudine / 31
- aeroportul e mult în urmă / 33
- this old house / 34
- white jasmine & einaudi / 36
- ice like I see / 37
- stop cadru pe lucruri inutile / 39
- instantaneu / 41
- pe aici nu se mai coboară / 43
- mahlerian, prea violent / 44
- milles soleils / 45
- ochiul-scenă / 47
- when thames is not enough / 49
- tueutueutueutunel / 51
- în fața teatrului rămâi mut / 53

madrugada

la capătul străzii, în dreapta, cumva / 57

soare spart / 58

teneb/r/e / 59

deznodământul / 60

dublu / 61

tandrețe / 62

despietrire / 63

este ora douăzeci și cinci. fix sub apă / 64

marker și bandă adezivă / 65

chocolat aux amandes et chagrin d'hiver / 66

niciun câmp nu e de ajuns pentru toate luptele / 67

water-in-eyes / 68

assenza

rămân eu să scriu mai departe
să mă așez fără să văd
în jurul meu vreo absență
firul oamenilor va fi tot mai scurt
îmi spuneai
tu să ai răbdare

și am avut

m-am trezit în minutul când
te-ai desprins
aburul din cameră
a luat sensul conturului straniu
și l-am lăsat să îmi intre prin pori

știam că numai așa voi putea scrie
7 zile am stat încremenită
7 nopți am plutit prin acvariul tău pământesc
întrebându-mă dacă atunci când respir
tu încă respiri
sau e doar un praf greu
de care trebuie să îmi feresc ochii

în septembrie voi da de băut ploii
așa mi-ai mai spus
să trăiesc în locul tău și să scriu
dacă nu vreau cărți
să nu mai scot cărți
dacă nu pot oameni
să nu primesc oameni
să le dau viață din mine
dar să nu mă opresc din trăit

și te-am ascultat
cum nici cuvântul mamei, nici cuvântul tatălui
nu am putut asculta
dar ce scriu eu și ce trăiesc eu nu face pace
nici cu plecările
nici cu venirile

în sunetul pe care îl scot înainte de a adormi
nu se aude nicio simfonie
sunt doar țipete mute
sunt plânsete oarbe
care nu vor ieși, nu vor fi înliterate

vor rămâne aici, ca rafturile unei biblioteci
în care nimeni nu caută
doar respiră
și cărțile se prăbușesc dintr-odată
se înalță

biblioteca secretă s-a închis

atunci vii tu, când bibliotecile își deschid ușile secrete
și toți intră de-a valma
să citească până și ce nu a fost scris
o curiozitate bine fermentată
care animă și nu lasă loc de intermezzo
nu ne permite să ne apropiem
prea multe cărți aliniată
ca o autostradă sau o cale ferată
aglomerații de cuvinte
istorii vii din care ne-am hrănit și noi
atunci când ne iubeam

ce mult îmi pare că a trecut, câtă risipă de cerneală
de așteptări pe coperta cărora am pus
doar semne de întrebare
incertitudinea în care stăteam
tăcută
să nu se prăbușească manuscrisele
nici tu să nu simți că
odată cu ele se pierde totul

eu nu am stat la masa voastră, am plecat
înainte să văd cum se desfășoară teatrul absurd
scenografia asta bine scrisă
pentru o altfel de viață
pentru o lume în care cărțile
sunt doar o piele bună de mângâiat
de orice mâini

m-am retras demult în camera goală
acolo unde locuiam
când tu încă nu îmi știai inima pe dinafară

când abia îți făceai curaj să vorbești despre scris și iubire
despre revoltă și daimoni
despre morți

chocolat froid comme la vie à st. petersburg

ar fi putut fi o seară picantă un bistro un parfum chocolat maya
dar prea multe gânduri izbeau caldarâmul înghețat
între vitrina murdară și muzeul de vizavi

nu știi dacă așteptarea obișnuită sau zâmbetele tot mai rigide
îmi ridicau mult privirea spre mansarda întunecată
și mă întrebam – inutil mon amour inutil
nu vei afla niciodată întreg adevărul –
dacă acolo se pictează și astăzi dacă ăsta e locul de unde
totul a început să se dărâme
când brațele nu au mai putut susține fantasma
când scările prea înguste au lăsat să se împletească
funiile unei trădări și izul de mucegai
s-a întins pe toate străzile

peste tot

era frig cum numai la st. petersburg în nopțile de iarnă este
și ei vorbeau despre artă vorbeau
dar nu auzeam decât un zgomot monoton nu mai aveam loc
pentru vorbe pentru nonsensuri

cerșetoarea bătrână mă fixa se milogea de o oră pentru un leu
un braț de lalele deja trecute
toate ar fi costat azi cât un an mort dar nu i-am dat nimic
i-am spus în gând un psalm de perța
și e bine că nu a auzit e bine

îți repeți cu același umor made in great britain
– viața nu înseamnă nimic dacă nu este o ironie completă –
și te așezi confortabil în ultimul rând
singurul din care poți să vezi detaliile oricum nu contează
oricum este anul comediilor proaste
se râde și de moarte și de amoruri se greșește fastuos
arte frumoase doamnă prețuri pe măsură
nu veți mai avea onoarea să fiți gratulată cu asemenea artiști

aplauzeeeeeee

reverența totală satisfacția maximă publicul cucerit
ultima reprezentație contează nu repetiția nu inima-în-gheară
un simplu dat în spectacol un turneu lucrat cu perseverență
cine ar crede că viața e mereu acolo
pândește fiara mușcă din jugulară cu poftă

ce lehamite domnilor ce de lehamite

priviți-i cum ciugulesc din firimituri din rămășițele cărnii
cum poți întoarce spatele unei asemenea scene?
cum să taci când întreaga sală urlă frenetic?

ești spectatorul-problemă nu vii la timp nu aplauzi
nu privești nătâng nu rămâi prostit
nici măcar nu păstrezi naibii liber locul de lângă tine
pentru singura dragoste reală

this show was prohibited sorry for any inconvenience

marea de ceață și caili, caili aceia

știi cum simt acum, știu cum este să mângâi ore în șir un cal
sălbatic
până când vibrația caldă din stern
îi este atât de vitală încât ți se lasă pentru totdeauna
te va recunoaște până și în moarte

iar atingerile niciodată sălbatice sau febrile, atingerile
sub care auzi vuietul mării și te risipești, te ascunzi –
ce spaimă
ce spaimă
ce spaimă
– sub ceață

știi cum a fost duminica trecută când ai luat un taxi în fugă
ai trecut pe o străduță paralelă cu a ta
și îți doreai să fii mai iute decât hergheliile nebune din deltă
și îți doreai să strigi lângă ferestrele închise

cum s-ar fi spart
cum te-ai fi aruncat în camera aceea prăfuită ca într-un lan
acoperit de brumă și mai știi cât de frig era și cât de intens
îți simțeau arterele zbatându-se

ți s-a părut că ai murit atunci sau a fost un fel de dorință stranie
ai fi lăsat orice apărare pe dig
și ceața de mare
și marea de ceață pe deasupra
și nici țipenie

doar gânduri țâșnind și ceva cald ca niște lacrimi, un strigăt mut
spre niciunde
câteva sunete negative galopau pe toate străzile